

prac. č.: 0493r

MVCRP016HUA1

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 19. 10. 2015
podpis:

V Praze dne 9. října 2015
Č.j.: MV-115893-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala _____, roz. nar. _____, Kyjev - Ukrajina, státní občanka Ukrajiny, trvale bytelná, (dále jen „žadatelka“), právně zastoupena Mgr. _____, advokátkou, se sídlem _____, (dále jen „právní zástupkyně“), rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 7. 2015, č.j.: VS-1051/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje požádala žadatelka o udělení státního občanství České republiky. Na území České republiky se zdržuje od roku 1994, ode dne 3. 3. 1994 jí zde byl povolen trvalý pobyt. Žadatelka je rozvedená. Dvě dcery žadatelky, nar. _____, _____, Kyjevě, obě státní občanky Ukrajiny, žijí se svým otcem v Ruské federaci. Žadatelka bydlí na adrese trvalého pobytu v pronajatém rodinném domě.

II.

Žadatelka je osobou samostatně výdělečně činnou, je držitelkou živnostenského oprávnění s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Žadatelka je jednatelkou obchodní společnosti _____, s.r.o.; uvedená obchodní společnost nevykonává žádné obchodní aktivity a žadatelce z pozice jednatelky nenáleží žádné finanční odměny. Žadatelka žije z finančních prostředků, které jí poskytuje v souladu se smlouvou o finančním vypořádání otec jejich dcer.

Vypraveno dne:

19-10-2015

Mgr.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatelka však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnila povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění a pobyt cizinců v České republice.

Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadatelce prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra žadatelce nesplnění výše citované zákonné podmínky neprominulo, a proto její žádost svým rozhodnutím ze dne 9. 7. 2015 zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podala žadatelka prostřednictvím právní zástupkyně včasný rozklad, ve kterém uvádí, že má za to, že správní orgán neúplně zjistil skutkový stav, nesprávně právně posoudil její žádost a nesprávně hodnotil její tvrzení. Žadatelka konstatuje, že správní orgán nesprávně hodnotil skutkové okolnosti, když nezohlednil, že žadatelka poté, co zjistila, že došlo k porušení povinnosti na úseku úhrady pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“), všechny platby uhradila, a to včetně penále, přičemž nepožádala Všeobecnou zdravotní pojišťovnu (dále jen „VZP“) o prominutí dluhu, tedy dostala svým povinnostem a uhradila poměrně vysoké sankce v podobě penále. Žadatelka také doložila, že ke dni 29. 6. 2015 u ní nebyl evidován žádný splatný nedoplatek pojistného a penále. Žadatelka dále upřesňuje, že v současné době má na příslušném účtu u VZP zůstatek ve výši 12 579 Kč a má tak uhrazeno pojistné až do 31.12.2015. Dluh u VZP byl způsoben tím, že po rozchodu s otcem dětí řešila spíše své osobní problémy, když těžce nesla „ztrátu“ svých dětí a nestarala se o své povinnosti. Tato situace se již v budoucnu nebude opakovat. V předmětném období nenavštěvovala žádné lékaře, tedy nezatěžovala VZP žádnými platbami ve prospěch zdravotnických zařízení. K porušení povinností na úseku pobytu a vstupu cizinců se nemůže vyjádřit s ohledem na velký časový odstup. Žadatelka má za to, že vzhledem k tomu, že si je vědoma svých chyb a vše řádně napravila, by měl ministr vnitra při svém rozhodování zvážit možnost prominutí splnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a to z důvodů hodných zvláštního zřetele. Žadatelka odmítá tvrzení, že její pracovní integrace je nedostatečná, naopak má za to, že na území České republiky je již od roku 1994 a je schopna žít z finančních prostředků poskytnutých jí otcem jejích dětí na základě smlouvy o finančním vypořádání. Žadatelka po celou dobu pobytu nebyla nucena využít žádných sociálních dávek. Je přesvědčena, že skutečnost, že má k dispozici jiný příjem než příjem ze samostatného podnikání či ze zaměstnaneckého poměru, jí nemůže být

přičítána k tíži a je pouze jejím svobodným rozhodnutím, jakým způsobem bude její příjem zajištěn. Nadto žadatelka uvedla, že její příjem je v současnosti dostatečný a není tak nucena si zajišťovat jiné zdroje příjmu. Žadatelka doplňuje, že v nejbližší době hodlá finančně podporovat neziskovou organizaci Zdravotní klaun, aby tak osobně podpořila nemocné občany a zejména děti v České republice, a to jako projev opravdové snahy plně se integrovat v České republice. Žadatelka konstatuje, že správní orgán nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a svým rozhodnutím tak porušil jednu ze základních zásad správního práva. Správní orgán porušil základní pravidla pro výkon jeho činnosti uvedená v § 2 odst. 3 a 4 správního řádu. Napadené rozhodnutí není v souladu se zákony a nevyšlo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, odůvodnění napadeného rozhodnutí je nesprávné a správní orgán se nevypořádal se všemi tvrzeními žadatelky.

V souladu s výše uvedeným v závěru rozkladu žadatelka navrhuje, aby na základě návrhu rozkladové komise bylo napadené rozhodnutí změněno tak, že se žádosti vyhovuje a státní občanství České republiky se žadatelce uděluje.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a před Krajským úřadem Středočeského kraje prokázala znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatelka neprokázala splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnila povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění a pobytový režim cizinců na území České republiky.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

V souvislosti s námitkou, že správní orgán nesprávně zhodnotil skutkové okolnosti, když nezohlednil, že žadatelka poté, co zjistila, že došlo k porušení povinnosti na úseku úhrady pojistného, všechny platby uhradila, a to včetně penále, přičemž nepožádala VZP o prominutí dluhu, tedy dostala svým povinnostem a uhradila poměrně vysoké sankce v podobě penále, se ministr vnitra domnívá, že v předmětném případě, kdy žadatelka měla od roku 1994 neustále nedoplatky na pojistném, které se postupem času navyšovaly až do statisíců, když nejvyšší dluh na pojistném dosáhl ke dni 8. 10. 2013 částky 208.740 Kč, jak vyplývá z vyúčtování pojistného VZP ze dne 28. 11. 2014 s tím, že nedoplatky pojistného neměla žadatelka uhrazeny ještě ani v době podání žádosti, svědčí tato skutečnost naopak o tom, že Ministerstvo vnitra v rámci správního řízení plně zohlednilo veškeré skutkové okolnosti, když vzalo do úvahy výši nedoplateků a dobu, po kterou žadatelka

zákonem stanovené povinnosti porušovala. Ministr vnitra tak zcela odmítá tvrzení žadatelky v rozkladu, že Ministerstvo vnitra napadeným rozhodnutím porušilo základní pravidlo pro výkon jeho činnosti uvedené v § 2 odst. 3 a 4 správního řádu a nezjistilo tak přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si neopatřilo potřebné podklady pro své rozhodnutí, nezjistilo všechny rozhodné okolnosti svědčící v prospěch žadatelky a nevypořádalo se se všemi tvrzeními žadatelky.

Ministr vnitra může mít pochopení pro osobní problémy žadatelky, kdy zcela určitě těžce nesla „ztrátu“ svých dcer, jak uvedla v rozkladu, avšak obě se narodily dne 26. 7. 2002 na Ukrajině, přičemž dluhy na pojistném jsou u žadatelky vykazovány již od počátku jejího trvalého pobytu v České republice, tj. od roku 1994 s tím, že před narozením dětí (26. 7. 2002) činil její dluh na pojistném již 24.242 Kč. Ministr vnitra proto výše uvedený důvod žadatelkou nemůže považovat za relevantní.

V uvedené souvislosti ministr vnitra odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13. 3. 2008, č.j.: 5 As 51/2007 - 105, podle kterého nelze přijmout formalistický výklad spočívající v tom, že ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství se vztahuje pouze na chování cizince v době podání žádosti, a nikoliv již na jeho předchozí působení na území České republiky, neboť taková interpretace se přičí smyslu a účelu uvedené normy. NSS v uvedeném rozsudku judikoval, že „smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (v tomto případě upravující veřejné zdravotní pojištění a pobytový režim cizinců na území České republiky), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl“. Z dokladů doložených k žádosti je zřejmé, že pochybení ze strany žadatelky nelze označit za málo závažné.

K námitce žadatelky, že zde žije již více než 20 let a nezatěžuje sociální systém České republiky pobíráním různých dávek státní sociální podpory ministr vnitra uvádí, že pouze samotná délka pobytu žadatelky v České republice (1994) nemůže být dostatečným znakem, který by svědčil o její integraci do české společnosti. Ministr vnitra je přesvědčen, že vztah žadatelky k České republice není dosud dostatečně ustálen, zejména v dodržování právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění, a je nutné jí poskytnout delší čas, aby Ministerstvo vnitra, potažmo i ministra vnitra přesvědčila, že z její strany již v budoucnu nebude docházet k porušování povinností státu, o jehož státní občanství žádá. Ministr vnitra dále uvádí, že ačkoliv se žadatelka na území České republiky zdržuje již více než 20 let, v zaměstnaneckém poměru nikdy nebyla. Je jednatelkou obchodní společnosti s.r.o., která však nevyvíjí žádnou činnost, a proto žadatelce nenáleží z této pozice žádná finanční odměna. Ministr vnitra je přesvědčen, že žadatelka netrpí finanční nouzí, když dostává finanční prostředky od otce svých dcer, které s ním žijí společně na území Ruské federace. Avšak tato skutečnost v žádném případě nepodporuje její integraci do české společnosti, a to ani z hlediska pracovního, neboť finanční prostředky nezískává žadatelka svým vlastním přičiněním. Tato skutečnost může být pak spíše vnímána negativně, neboť žadatelka neprojevila ani minimální zájem integrovat se do české společnosti i po této stránce,

kdy v rozkladu uvedla, že její příjem je v současnosti dostatečný a není tak nucena si zajišťovat jiné zdroje příjmu. Ve vztahu k uvedenému ministr vnitra konstatuje, že Ministerstvem vnitra bylo při posuzování žádosti přihlédnuto i k pracovní integraci a celkovému začlenění žadatelky do společnosti. Hlavním důvodem pro nevyhovění její žádosti však bylo dlouhodobé, více než dvacetileté porušování zvláštních předpisů v oblasti veřejného zdravotního pojištění – viz výše. Nic na tom nemění ani skutečnost, že před vydáním napadeného rozhodnutí veškeré dluhy na pojistném i penále žadatelka u VZP uhradila, jak vyplývá z potvrzení a vyúčtování pojistného vystavených VZP dne 29. 6. 2015.

Ministr vnitra je tak zajedno se závěrem Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí, že v současné době nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by mohl žadatelce prominout nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona. Ministr vnitra zdůrazňuje, že tyto důvody – pro něž by jinak bylo možné podmínku prominout – by měly být v souladu se shora citovaným smyslem ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, v objektivní souvislosti s vytýkaným porušováním povinností ze strany žadatelky; jinými slovy, tyto důvody by měly zamezovat pochybnostem ohledně budoucího chování žadatelky jako státní občanky České republiky.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 9. 7. 2015, č.j.: VS-1051/835.3/2-2014, kterým byla žádost žadatelky zamítnuta.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

